

Formální pohovor

Klíčová slova: zvládání zátěže, ambice, věrohodnost, diskriminace, nevhodné otázky

Jan je pozván na pracovní pohovor. Zajímá se o místo v malém podniku. Sekretářka ho vede do malé zasedačky. Sedí tu starší muž a o něco mladší žena.

Sekretářka: Pane Bílý, prosím, můžete dál.

J: Dobrý den, já jsem Bílý.

M: Dobrý den, už na vás čekáme. Já jsem Modrý a to je paní Berková.

Berková zdraví a podává Janovi ruku. Jan pak podává ruku ještě Modrému, ale ten se dívá už do papírů.

J: Byl jsem pozván na desátou.

Dívá se na hodinky; je deset a dvě minuty.

M: Ano, víme. Na desátou.

Také se dívá na hodinky a pak na Jana. Ten je nemile překvapen.

J: Jsem tu kvůli pohovoru.

M: Ano, tak začneme tím, že nám řeknete něco o sobě. Jak byste se charakterizoval?

J: Jsem ve středním věku, mám odpovídající vzdělání a dostatek praxe a zkušeností. Jsem spolehlivý, nemám problémy něco nového se naučit.

B: A co je podle vás odpovídající vzdělání?

J: Já myslím, že maturita a celá řada speciálních kurzů zaměřených na mzdové záležitosti, personalistiku a účetnictví – to je velmi dobré. Možná lepší než vysoká škola. To je samá teorie, že?

M: No prosím, to je možné. Proč tedy odcházíte z místa? V čem je problém?

J: Oni nedokážou ocenit práci. No a pak samozřejmě reorganizace. Znáte to.

M: To jsou nutné procesy, my také nechceme nadbytečné lidi. Byl jste nadbytečný?

J: Určitě ne, ale ta firma chce šetřit a dělá to na špatném místě.

M: Proč myslíte? Třeba jste byl slabý článek?

J překvapeně mlčí.

B: Dobře. Jak byste chtěl být přínosem pro nás?

J: Jak to myslíte?

B: Proč bychom si měli vybrat právě vás?

J: Proč ne? To přece uvidíte až mě přijmete.

B: Jak se tedy vidíte asi tak za pět, za deset let?

J: Podívejte, to bych byl rád trochu jinde. Člověk musí růst, že? Já mám zdravé ambice.

M: To je v pořádku, ale byl by u nás na to prostor?

J: To se uvidí. Jistě se i vaše firma bude rozrůstat...

B: Jakou máte představu o naší firmě? Co o ní víte?

J: Prohlížel jsem si vaše webové stránky. Rád bych pracoval pro perspektivní firmu.

M přikyvuje.

M: Jak jste na tom se zdravím?

J: Dobře.

Je trochu na rozpacích. Má vykládat něco o kamenech, tlaku a tak?

J: No, tak asi jako všichni, že.

M: Léčíte se s něčím? Kolik dní jste byl letos v neschopnosti?

Jan váhá s odpovědí.

J: To nevím, nic zvláštního...

M: Mohl bych se zeptat, jestli jste věřící?

J: Hm, jak bych to...

Odmlčí se a přemýšlí. Vlastně se mu o tom nechce moc mluvit.

J: K čemu to potřebujete vědět? To se přece práce netýká.

M: Máte nějaké tajnosti? Já chci o svých zaměstnancích vědět všechno.

J opět mlčí.

M: Tak něco jiného: kolik hodin týdně by měli zaměstnanci strávit v zaměstnání?

J: To je ve smlouvě, že?

M: Tak třeba vy, měl jste často časovou rezervu, nebo jste musel práci ještě nějak dohánět?

J je na rozpacích.

J: Práci jsem si odvedl a zvládal všechno. Času není nikdy nazbyt, vlastně si člověk vždycky nějakou najde, pokud zbývá trochu času. Pořád je co řešit, že?

B: Byl byste ochoten věnovat práci i nějaký čas navíc?

J: Jistě, ale záleží také na tom, kolik a jak často to je. Rodina je pro mě také důležitá.

M: Myslím, že pro dnešek nám to stačí. Tak už jen poslední otázku: co považujete za nejhorší při tomto pohovoru?

Jan už je opravdu vyveden z míry. Zdvihl obočí a zamrkal.

J: Tedy vy máte otázky! Na to se nedá odpovědět.

M: Jen to zkuste, ať se trochu poučíme.

J: No tak snad právě ty vaše otázky. Já bych se ptal na úplně jiné věci. Praxi, požadavky, pracovní doba, plat a tak...

B: To jsme vás asi trochu zaskočili, že? Už vás nebudeme trápit, vy všechno víte, že se vám ozve asistentka a tak...

Jan si oddechne a vstává jako první.

J: No, to znám... vím, jaký je postup. Tak se mějte a ... no, snad to vyjde!

Tentokrát si všichni podají ruce.